

FORTA ENTUZIASMULUI

Norman Vincent
Peale

CUPRINS

<i>Introducere</i>	9
--------------------------	---

Capitolul 1

Ce poate face entuziasmul pentru dumneavoastră	11
--	----

Capitolul 2

Entuziasmul nu se stinge niciodată	30
--	----

Capitolul 3

Puterea de convingere entuziastă	53
--	----

Capitolul 4

Entuziasmul îndepărtează frica și îngrijorarea	81
--	----

Capitolul 5

Încercați să manifestați entuziasm în ceea ce faceți	109
---	-----

Capitolul 6

Sunteți tensionat? Nervos?

Entuziasmul vă poate veni în ajutor	132
---	-----

Capitolul 7	
Dacă aveți probleme, entuziasmul poate face miracole	159
Capitolul 8	
Entuziasmul — motivația puternică ce pune lucrurile în mișcare.....	185
Capitolul 9	
Entuziasmul vă dă puterea să depășiți greutățile.....	209
Capitolul 10	
Entuziasmul este contagios	229
Capitolul 11	
Entuziasmul vă poate schimba viața.....	251

CAPITOLUL 1

Ce poate face entuziasmul pentru dumneavoastră

ÎN ACEA ZI LUMINOASĂ DE APRILIE, orașul New York părea o hartă imensă, cu contururi clare și precise. De la fereastra unui zgârie-nori din centrul metropolei, departe, spre sud, se zărea Sandy Hook, iar la nord se întindea podul George Washington. Spre apus, dealurile joase din New Jersey se retrăgeau învăluite într-o misterioasă ceață albăstrie. Dinspre port se auzi semnalul răgușit al unui pachebot ce pornea în larg. La picioarele noastre se întindea vasta rețea a celui mai mare oraș din lume.

Omul din spatele biroului era vădit îngrijorat, iar privirea lui îngândurată îi trăda sentimentele. „Uneori aș vrea să nu mai fiu responsabil pentru oamenii din această organizație“, spuse el. „Crede-mă, nu este ușor să fii director de personal. De multe ori sunt obligat să fac lucruri care nu-mi sunt deloc pe plac. Mă copleșește faptul că trebuie să țin în mâinile mele destinul oamenilor.“

„Dar destinul lor nu se află, de fapt, în mâinile tale“, am zis eu. „În ultimă instanță, destinul fiecărui om se află în propriile sale mâini. Dar îți înțeleg frământările, pentru

că, într-adevăr, ai de luat decizii care pot influența în mod esențial viitorul oamenilor.“

„Iar acest lucru“, mai spuse el, „reprezintă chiar motivul pentru care te-am rugat să vii astăzi aici. Este vorba despre prietenul nostru comun, Fred Hill. Mă aflu în fața uneia dintre cele mai dureroase hotărâri pe care am fost nevoit să le iau vreodată cu privire la viitorul unui om — și am nevoie de ajutorul tău.“ L-am asigurat că îi stăteam la dispoziție, dar nu mi-era foarte clar cum i-aș fi putut oferi vreun sfat practic, dat fiind faptul că nu aveam habar despre problemele pe care le implicau afacerile.

„Vezi, nu este chiar o chestiune legată de afaceri, ci una care privește, în esență, oamenii. De fapt, la această ședință se poate decide viitorul unui bun prieten, al soției și al copiilor săi. Ceea ce mă preocupă este cât de eficient va putea fi Fred de acum înainte, nu numai în afaceri, ci și în alte domenii, cum ar fi viața socială sau biserica.“ El a continuat: „În următoarele șase luni, în această companie va fi disponibil un nou post și, din punctul de vedere al structurii activității, Fred este candidatul cel mai potrivit. Mi-am tot făcut procese de conștiință și, ca să-mi păstrez loialitatea față de firmă, am ajuns la concluzia că nu-l pot recomanda. Sper ca, împreună, să găsim o metodă prin care să-l reabilitez pe Fred și, întâmplător, îmi dau seama că este o sarcină nespus de grea.“

„Ce-i de făcut?“, l-am întrebat. „Pare a fi un om de calitate. Nu-mi pot închipui ce dificultăți întâmpină. Am observat doar că, uneori, este cam apatic.“

„Chiar asta-i problema“, exclamă directorul. „Fred este bine pregătit, are multă experiență și charismă. Este un soț

bun și un tată extraordinar. Dar îi lipsesc energia și vitalitatea. Fred n-are niciun dram de entuziasm. Dacă l-am putea ajuta să devină entuziast, ar fi omul potrivit pentru slujba potrivită.“

„În șase luni?“, am întrebat eu.

„Șase luni“, spuse el.

Am căzut pe gânduri, fiindcă era într-adevăr o problemă grea. „Știi, poate că nu a încercat nimeni să stârnească în Fred entuziasmul.“

Prietenul meu a înțeles foarte repede ce vreau să spun. „S-ar putea să ai dreptate. Și nu este singurul. În relațiile mele cu angajații mă lovesc de acest fapt tot timpul — oameni capabili, cărora nu le-a stârnit nimeni pofta de viață. Ar fi minunat să-i putem convinge pe acești oameni să fie îndrăgostiți de viață — începând cu Fred. Știi, aș vrea să-l văd cum își folosește toate resursele la maximum.“

În timp ce mergeam cu metroul spre casă, am privit cu atenție chipurile pasagerilor — chipuri îngrijorate, chipuri inexpresive, chipuri nefericite. Am numărat doar câteva persoane care emanau vitalitate și aveau o atitudine pozitivă în fața vieții. Mulți dintre noi acceptă o viață monotună, fără să se străduiască să o facă mai bună. Își construiesc singuri bariere, gândindu-se că, poate, nu merită mai mult. Atunci mi-am dat seama că avem nevoie de o armă împotriva mediocrității, o armă care să ne învețe cum să ne folosim forțele pozitive, vitalitatea și resursele creatoare care sunt ascunse în noi. Avem nevoie cu disperare de șansa de a ne exersa puterile pozitive. M-am hotărât pe loc să scriu această carte, *Forța entuziasmului*, deoarece

sunt convins că entuziasmul poate constitui granița dintre succes și eșec.

În ceea ce-l privește pe Fred Hill, în capitolul 5 vom povesti în detaliu ce s-a întâmplat cu el.

Dar acum vreau să vă vorbesc despre entuziasm și despre importanța pe care o poate avea pentru dumneavoastră. Cum, de-a lungul anilor, i-am studiat cu atenție pe oameni, am ajuns la concluzia că indivizii norocoși cărora le reușește totul în viață sunt, fără excepție, însuflețiți de entuziasm. Cei care se bucură de cele mai mari succese sunt oamenii care abordează viața, posibilitățile și problemele acesteia — chiar și situațiile cele mai grele — cu o atitudine încrezătoare și cu optimism. Prin urmare, acesta pare a fi momentul potrivit ca să scot în evidență forța vitală a entuziasmului și să vă sugerez câteva metode prin care vă puteți dezvolta și menține acest puternic și prețios impuls motivațional.

Entuziasmul vă poate schimba viața cu adevărat. De exemplu, gândiți-vă la diferența imensă dintre următoarele două tipuri de oameni. Din prima categorie fac parte oamenii optimiști, veseli, plini de speranță. Ei au un crez, sunt persoane dinamice, care pun lucrurile în mișcare, se străduiesc mereu ca societatea să devină mai bună, se luptă cu ceea ce este rău sau perimat și creează o lume nouă.

Tinerii răzvrățiți

Comparați-i pe acești optimiști, plini de energie cu cei care spulberă încrederea, cu rebelii care-i sfidează nu numai pe părinți și profesori, ci și pe cei neînsemnați. Lipsiți de viziune și de tăria de a ajuta omenirea să îndrepte marile

greșeli, joacă roluri puerile și spiritul lor răzvrătit se manifestă prin lipsa manierelor, aversiunea față de curățenie, printr-o gândire confuză și prin cultul nimicului. Entuziasmul n-a fost niciodată apanajul unui cult negativ.

Așadar, trebuie să învățăm să folosim entuziasmul pentru a face parte din acea categorie interesantă și creativă a rasei umane — oamenii constructivi. Veți descoperi că toți cei care fac parte din această clasă consideră că entuziasmul este o trăsătură neprețuită a personalității, care îi ajută pe oameni să dobândească fericirea și împlinirea personală.

Sir Edward V. Appleton, fizicianul scoțian ale cărui descoperiri științifice au avut un succes remarcabil și i-au adus Premiul Nobel, a fost întrebat care este secretul uluitoarelor sale realizări. „Entuziasmul“, a răspuns el. „După mine, entuziasmul este mai important chiar decât aptitudinile profesionale.“ Fără entuziasm, v-ar fi foarte greu să îndurați autodisciplina și nenumăratele eforturi atât de necesare în formarea măiestriei profesionale. Entuziasmul este impulsul motivațional care ne ajută să ne urmărim scopul.

Voltaire a descris odată omul ca fiind aidoma unui cup-tor în care poți încălzi mâncarea, dar în care nu poți coace niciodată nimic. Comentând acest punct de vedere, Harold Blake Walker subliniază că mulți oameni trăiesc fără niciun scop, târându-se prin viață fără pic de energie; pe scurt, ei se agită îndeajuns ca să se descurce, dar fără să producă ceva.

Se pot întâmpla însă lucruri uimitoare, spune el, atunci când o persoană se „aprinde“ și intră în procesul de „coacere“. Walt Whitman a spus despre sine: „Eu doar fierbeam înăbușit; Emerson m-a ajutat să dau în clocot.“ Ce